

Nr 574

Av herr Svensson i Stenkyrka m. fl., om höjning av den övre gränsen för erhållande av arealtillägg.

(Lika lydande med motion nr 492 i Första kammaren)

Enligt beslut vid 1959 års riksdag ersattes det tidigare utgående producentbidraget med ett arealtillägg. Detta arealtillägg utgår med ett efter åkerarealen varierande belopp. Berättigade till arealtillägg är brukare av jordbruksfastigheter med mellan 2,1 och 10,0 hektar åker, som bedrivit jordbruk på brukningsenheten den 1 juli 1959. Utom dessa bestämmelser gäller att brukare skall vara mantalsskriven å brukningsenheten och att hans inkomst och förmögenhet ej skall överstiga vissa maximerade belopp.

Det producentbidrag som gällde fram till 1959 trädde i sin dåvarande form i kraft den 1 juli 1948, då arealgränsen för rätt till erhållande av bidraget sänktes från 15 till 10 hektar. Det system som med beslutet år 1959 vunnit tillämpning tar uppenbart i alltför liten omfattning hänsyn till de individuella variationer som onekligen förefinnes mellan skilda brukningsdelar och kanske främst mellan olika delar av landet.

De allmänna betingelser för jordbruksdrift som klimat och jordart konstituerar medför helt naturligt att en arealgräns som denna i vissa fall kommer att få en godtycklig prägel. Av betydelse i sammanhanget måste dessutom även variationer beträffande driftinriktning sägas vara.

Vi är medvetna om att den arealgräns som nu gäller för arealtillägget med hänsyn till den givna målsättningen kan sägas representera ett tillfredsställande genomsnitt. Detta bör dock inte innebära att möjligheterna till vissa variationer uteslutes. Det kan i detta sammanhang invändas att den inkomst- och förmögenhetsgräns som tillämpas kompletterar den angivna arealgränsen. Eftersom inkomst- och förmögenhetsgränserna endast är begränsade uppåt innebär de inte i detta avseende någon komplettering annat än i begränsande betydelse.

Det torde finnas åtskilliga jordbrukare som i inkomsthänseende och när det gäller brukningsdelens driftförhållanden uppenbarligen skulle vara att betrakta som småbrukare i detta sammanhang trots att de odlade arealerna överstiger den fixerade övre gränsen 10 hektar. Det som inledningsvis anfördes vara faktorer av betydelse vid bedömningen av arealgränsen, t. ex. klimat och jordart och andra yttre odlingsbetingelser, spelar in i dessa fall. Det vore alltså önskvärt att finna en med de praktiska förhållandena bättre överensstämmande bestämning av småbrukarbegreppet. Sådana kompletterande bestämmelser bör därför utfärdas att tillämpningen av nu gällande

arealgränser för arealtillägget uppmjukas så att arealtillägg skall kunna utgå även till brukare med en areal av maximalt 15 hektar odlad jord, när särskilda skäl därtill kan anses föreligga.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att sådana kompletterande bestämmelser utfärdas, att arealtillägg skall utgå även till brukare med en areal av maximalt 15 hektar odlad jord, när särskilda skäl därtill kan anses föreligga, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till författningstext som föranledes av vad i motionen föreslagits.

Stockholm den 26 januari 1962

Per Svensson

i Stenkyrka

Fritz Börjesson

i Glömminge

Gunnar Larsson

i Luttra

Gustaf Svensson

i Vä

Alvar Andersson

i Knäred